

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS OCHRONNY**
WZORU UŻYTKOWEGO (19) **PL** (11) **72857**

(21) Numer zgłoszenia: **130586**

(13) **Y1**

(51) Int.Cl.
B60N 2/812 (2018.01)

(22) Data zgłoszenia: **20.10.2016**

(54)

Układ wsporczy dla zagłówka

(30) Pierwszeństwo:

04.08.2016, CN, 201620847713.6

(62) Numer zgłoszenia macierzystego:

419172

(43) Zgłoszenie ogłoszono:

12.02.2018 BUP 4/18

(45) O udzieleniu prawa ochronnego ogłoszono:

27.12.2022 WUP 52/22

(73) Uprawniony z prawa ochronnego:

**Dongguan Weihong Hardware and Plastic
Products Co., Ltd., Dongguan City, CN**

(72) Twórca(y) wzoru użytkowego:

WEI LU, Dongguan City, CN

PL 72857 Y1

Opis wzoru

POWIĄZANE ZGŁOSZENIA

Niniejsze zgłoszenie zastrzega pierwszeństwo z chińskiego zgłoszenia patentowego nr 201620847713.6 dokonanego 4 sierpnia 2016 r, które zostało tutaj w całości włączone poprzez odniesienie.

DZIEDZINA WZORU UŻYTKOWEGO

Niniejszy wzór dotyczy dziedziny części do mebli, a zwłaszcza układu wsporczego do regulacji kątów zagłóweków sof.

STAN TECHNIKI

Sofa posiada korpus do siedzenia i zagłówek, przy czym powszechnie w sofie starego typu zagłówek jest połączony nieruchomo z korpusem i kąta zagłówek nie można regulować, w wyniku czego ludzie będą czuć się na sofie niekomfortowo. W sofie nowego typu kąty zagłówek można regulować dla poprawy komfortu. Jednym ze sposobów osiągnięcia jest umieszczenie układu wsporczego, który jest uruchamiany silnikiem w sofie. Jeden koniec układu wsporczego jest zamocowany na zagłówku, a zagłówek może być obracany względem korpusu sof i blokowany pod pożądanym kątem za pomocą złącza umieszczonego na układzie wsporczym. Aby uzyskać uczucie komfortu, użytkownik może samodzielnie dopasować różne pozycje korzystania odpowiednio do swoich bieżących wymagań.

Blokowanie kąta zagłówek zależne jest jednak od silnika, co zwiększa koszt urządzenia sof. Kąta zagłówek nie można zablokować bez silnika umieszczonego w układzie wsporczym.

Dlatego też konieczne jest zapewnienie układu wsporczego do regulacji kąta zagłówek w przypadku sof bez stosowania silnika, zmniejszając w ten sposób koszt produkcji.

ISTOTA WZORU UŻYTKOWEGO

Jednym z celów niniejszego wzoru użytkowego jest zapewnienie układu wsporczego dla zagłówek, który może blokować kąt zagłówek bez stosowania silnika.

Aby osiągnąć powyższy cel, układ wsporczy dla zagłówek zawiera pierwszy łącznik, drugi łącznik i zespół sprzęgający. Jeden koniec pierwszego łącznika jest zamocowany na korpusie sof, jeden koniec drugiego łącznika jest zamocowany na zagłówku, drugi koniec pierwszego łącznika jest połączony obrotowo z drugim końcem drugiego łącznika, a zespół sprzęgający zawiera element blokujący i element sprężynowy. Na jednym końcu drugiego łącznika zapewniony jest łukowy otwór lokalizujący, przy czym ścianki boczne otworu lokalizującego zawierają pierwszą powierzchnię zębatą i powierzchnię popychającą połączoną z pierwszą powierzchnią zębatą, przy czym pierwsza powierzchnia zębata ma kształt łuku, który jest zrealizowany wokół osi obrotu pierwszego łącznika i drugiego łącznika, natomiast na drugim końcu pierwszego łącznika zapewniony jest otwór odbierający, przy czym otwór odbierający posiada pierwszy obszar odbierający i drugi obszar odbierający, które są ze sobą połączone, a jeden koniec pierwszego obszaru odbierającego jest zaopatrzony w szczelinę lokalizującą; element blokujący posiada część lokalizującą i część blokującą, przy czym część lokalizująca jest wprowadzona ruchomo do szczeliny lokalizującej, dzięki czemu element blokujący może się poruszać w pierwszym obszarze odbierającym, element blokujący posiada drugą powierzchnię zębatą, która rozciąga się do wnętrza otworu lokalizującego i jest sprzęgana z pierwszą powierzchnią zębatą, przy czym jeden koniec elementu sprężynowego jest odbierany w drugim obszarze odbierającym, a drugi koniec elementu sprężynowego wymusza docisk elementu blokującego do pierwszej powierzchni zębatej. Boczna ścianka łącząca między pierwszym obszarem odbierającym i drugim obszarem odbierającym zagłębiona jest do wewnątrz, aby tworzyć pozycję odblokowania, a powierzchnia popychająca wymusza przesuwanie jednego końca części blokującej do pozycji odblokowania, dzięki czemu pierwsza powierzchnia zębata odłącza się od drugiej powierzchni zębatej.

W porównaniu ze stanem techniki, ponieważ pierwszy łącznik jest połączony obrotowo z drugim łącznikiem, a oba są zamocowane odpowiednio na korpusie sof i na zagłówku, po zamontowaniu układu wsporczego w sofie zagłówek można obracać względem korpusu sof. Gdy drugi łącznik obraca się zgodnie z ruchem wskazówek zegara względem pierwszego łącznika, drugi łącznik popycha element blokujący, aby przesuwał się w tył w pierwszym obszarze odbierającym poprzez zetknięcie pierwszej i drugiej powierzchni zębatej, a podczas przesuwania elementu blokującego w tył dociskany jest element sprężynowy, aby powodować odłączanie drugiej powierzchni zębatej od pierwszej powierzchni zębatej, dzięki czemu drugi łącznik można swobodnie obracać w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara. Gdy drugi łącznik obraca się do pożądanego kąta, drugi łącznik ma skłonność do obrotu

w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, a w tym czasie element blokujący jest zablokowany i trzymany w pierwszym łączniku i drugim łączniku za pomocą sprzężenia między pierwszą powierzchnią zębatą i drugą powierzchnią zębatą, a zatem drugi łącznik można zablokować pod obecnym kątem. W ten sposób układ wsporczy może osiągnąć regulację kąta bez silnika. Gdy drugi łącznik obracany jest do końca, aby został dociśnięty do elementu blokującego, aby przesunął się do pozycji odblokowania, druga powierzchnia zębata nie jest już sprzężona z pierwszą powierzchnią zębatą, a zatem drugi łącznik jest odblokowany i może swobodnie obracać się w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara.

Korzystnie powierzchnia popychająca jest powierzchnią łukową, która jest wypukła.

Korzystnie część blokująca jest strukturą w kształcie klina, a część lokalizująca jest zamocowana na jednym końcu części blokującej.

Korzystnie drugi obszar odbierający jest strukturą kołową, a element sprężynowy jest sprężyną listkową, przy czym jeden koniec elementu sprężynowego jest zagięty i odbierany w drugim obszarze odbierającym, a drugi koniec elementu sprężynowego jest prosty i rozciąga się do pierwszego obszaru odbierającego, aby był dociskany do elementu blokującego.

Korzystnie koniec drugiego łącznika jest zaopatrzony w dwie części trzymające, które są od siebie oddległe, a koniec pierwszego łącznika jest umieszczony między dwiema częściami trzymającymi.

Korzystnie każda część trzymająca jest zaopatrzona w otwór lokalizujący, przy czym grubość elementu blokującego jest większa niż grubość pierwszego łącznika, dwa boki elementu blokującego rozciągają się odpowiednio do wnętrza dwóch otworów lokalizujących, a druga powierzchnia zębata jest sprzężona jednocześnie z dwiema powierzchniami zębatymi.

Korzystnie układ wsporczy obejmuje ponadto dwie osłony, które rozłącznie osłaniają boki części trzymających i otwory lokalizujące.

Korzystnie drugi łącznik posiada podstawę mocującą i dwie płytki zawiasowe, przy czym jeden koniec każdej płytki zawiasowej jest uformowany dla części trzymającej, drugie końce zawiasowych płytek są połączone kołkiem, a podstawa mocująca jest zamocowana na drugim końcu jednej z płytek zawiasowych.

Korzystnie pierwszy łącznik posiada L-kształtny pręt mocujący i element obrotowy, który jest zamocowany na jednym końcu pręta mocującego i umieszczony między dwiema częściami trzymającymi, a pręt mocujący znajduje się między dwiema płytkami zawiasowymi, zaś drugi koniec pręta mocującego jest zamocowany na korpusie sofy.

Korzystnie drugi koniec pręta mocującego jest zaopatrzony w obszar gwintowany.

KRÓTKI OPIS RYSUNKÓW

Załączone rysunki ułatwiają zrozumienie różnych wariantów wykonania niniejszego wzoru użytkowego. Na tych rysunkach:

Fig. 1 jest widokiem perspektywnym układu wsporczego dla zagłówka według jednego z wariantów wykonania niniejszego wzoru użytkowego;

Fig. 2 jest widokiem perspektywnym układu wsporczego z oddzielnymi, zdjętymi obudowami;

Fig. 3 jest widokiem rozstrzelonym układu wsporczego;

Fig. 4 jest widokiem pokazującym otwór lokalizujący na drugim łączniku;

Fig. 5 jest widokiem pokazującym otwór odbierający na pierwszym łączniku;

Fig. 6 jest widokiem pokazującym, że zespół sprzęgający jest skonfigurowany w otworze odbierającym;

Fig. 7 jest widokiem pokazującym procedurę regulacji kąta;

Fig. 8 jest innym widokiem pokazującym procedurę regulacji kąta;

Fig. 9 jest kolejnym widokiem pokazującym procedurę regulacji kąta;

Fig. 10 jest widokiem perspektywnym układu wsporczego według drugiego wariantu wykonania; a

Fig. 11 jest widokiem perspektywnym układu wsporczego pod innym kątem.

SZCZEGÓŁOWY OPIS PRZEDSTAWIONYCH WARIANTÓW WYKONANIA

Jak przedstawiono na fig. 1, układ wsporczy dla zagłówka według niniejszego wzoru użytkowego obejmuje pierwszy łącznik 1, drugi łącznik 2 i zespół sprzęgający. Dokładniej, jeden koniec pierwszego łącznika 1 jest zamocowany na korpusie sofy, jeden koniec drugiego łącznika 2 jest zamocowany na zagłówku, drugi koniec pierwszego łącznika 1 jest połączony obrotowo z drugim końcem drugiego łącznika 2, a drugi łącznik 2 może obracać się wokół pierwszego łącznika 1, dzięki czemu regulować można

kąt zagłówka względem korpusu sofy. Zespół sprzęgający jest umieszczony między pierwszym łącznikiem 1 i drugim łącznikiem 2, i działa, blokując drugi łącznik 2.

W odniesieniu do figur 2–7 objaśniono poniżej szczegółową konstrukcję pierwszego łącznika 1 i drugiego łącznika 2 i układu zespołu sprzęgającego między nimi.

Jak pokazano na fig. 4, na jednym końcu drugiego łącznika 2 zapewniony jest łukowy otwór lokalizujący 21, gdzie połączony jest obrotowo pierwszy łącznik 1, przy czym ścianki boczne otworu lokalizującego 21 posiadają pierwszą powierzchnię zębatą 211 i powierzchnię popychającą 212 połączoną z pierwszą powierzchnią zębatą 211, a pierwsza powierzchnia zębata 211 jest w kształcie łuku, który jest zrealizowany wokół osi obrotu pierwszego łącznika 1 i drugiego łącznika 2. Powierzchnia popychająca 212 jest wypukła. Ponieważ cały otwór lokalizujący 21 jest w kształcie łuku, to wewnętrzna ścianka boczna otworu lokalizującego 21 jest również powierzchnią łukową.

Odnosząc się do fig. 3, drugi łącznik 2 obejmuje dwie żelazne blaszki 20, które są paskami, przy czym jeden koniec żelaznej blaszki 20 jest zagięty, tworząc część trzymającą 201, która ma okrągły kształt, a na części trzymającej 201 utworzony jest otwór lokalizujący 21. Dwie żelazne blaszki 20 są połączone razem, a dwie części trzymające 201 znajdują się w odstępie od siebie nawzajem, a między nimi umieszczony jest pierwszy łącznik 1.

Jak przedstawiono na fig. 5, na jednym końcu pierwszego łącznika 1 znajduje się otwór odbierający, przy czym otwór odbierający posiada pierwszy obszar odbierający 11 i drugi obszar odbierający 12, które się ze sobą łączą. Dokładniej, drugi obszar odbierający 12 jest zasadniczo okrągły, a na jednym końcu pierwszego obszaru odbierającego 11 utworzona jest szczelina lokalizująca 111. Ponadto, między pierwszym obszarem odbierającym 11 i drugim obszarem odbierającym 12 zagłębiona jest do wewnątrz boczna ścianka łącząca, do utworzenia pozycji odblokowania 13, która znajduje się na zewnętrznej ścianie otworu lokalizującego.

W odniesieniu do fig. 3 i 6, zespół sprzęgający posiada element blokujący 3 i element sprężynowy 4. Element blokujący 3 posiada część lokalizującą 31 i część blokującą 32, która jest strukturą w kształcie klina, przy czym część lokalizująca 31 jest zamocowana na jednym końcu części blokującej 32, zaś część lokalizująca 31 i część blokująca 32 mają postać jednolitej struktury. Dokładniej, część blokująca 32 zaopatrzona jest w drugą powierzchnię zębatą 322. Część lokalizująca 31 jest wprowadzona ruchomo do szczeliny lokalizującej 111, dzięki czemu element blokujący 3 może poruszać się w pierwszym obszarze odbierającym 11, a dolny koniec części blokującej 32 może poruszać się, aby przesunąć się do pozycji odblokowania 13. Element sprężynowy 4 może być sprężyną listkową, jeden koniec elementu sprężynowego 4 jest zagięty i przyjmowany w drugim obszarze odbierającym 12, a drugi koniec elementu sprężynowego 4 jest prosty i rozciąga się do wnętrza pierwszego obszaru odbierającego 11, aby dociskać się do elementu blokującego 32.

Odnosząc się ponownie do fig. 3 i fig. 7, grubość elementu sprężynowego 4 jest mniejsza lub równa grubości pierwszego łącznika 1, a zatem element sprężynowy 4 jest przyjmowany całkowicie w otworze odbierającym; przy czym grubość elementu blokującego 3 jest większa niż grubość pierwszego łącznika 1, a więc dwa końce elementu blokującego 3 wystają z dwóch stron pierwszego łącznika 1 i rozciągają się do wnętrza otworów lokalizujących 21 części trzymających 201. Za pomocą siły sprężystości elementu sprężynowego 4 wymuszany jest docisk elementu blokującego 32 do pierwszej powierzchni zębatej 211, tak aby pierwsza powierzchnia zębata 211 pozostawała sprzężona z drugą powierzchnią zębatą 322.

Odnosząc się ponownie do fig. 3, układ wsporczy dla zagłówka obejmuje ponadto kołek 5 i dwie osłony 6, przy czym kołek 5 przechodzi przez środkowe położenia części trzymających 201 i środkową część dolnego końca pierwszego łącznika 1 tak, że pierwszy łącznik 1 jest połączony obrotowo z drugim łącznikiem 2. Dwie osłony 6 zakrywają rozłącznie boki części trzymających 201 i otwory lokalizujące 21.

Zasadę regulacji kąta zagłówka poprzez zastosowanie układu wsporczego objaśniono w odniesieniu do fig. 7–9.

W sytuacji przedstawionej na fig. 7, jeśli wymagana jest regulacja kąta zagłówka, zagłówek pociąga się, aby spowodować obrót drugiego łącznika 2 w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara względem pierwszego łącznika 1. Podczas obrotu pierwsza powierzchnia zębata 211 drugiego łącznika 2 sprzęga się z drugą powierzchnią zębatą 322 elementu blokującego 3 tak, że element blokujący 3 jest dociskany, aby powodować odkształcenie elementu sprężynowego 4, w wyniku czego element blokujący 3 można przesunąć do tyłu, a drugi łącznik 2 może obracać się w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara bez blokowania przez element blokujący 3.

Gdy drugi łącznik 2 przestaje się obracać, sprzężenie drugiej powierzchni zębatej 322 elementu blokującego 3 z pierwszą powierzchnią zębatą 211 utrzymywane jest na skutek działania siły sprężystości elementu sprężynowego 4. W tym czasie zagłówek jest w stanie użytkowym, a drugi łącznik 2 ma skłonność do obrotu w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Drugi łącznik 2 nie będzie się jednak obracał w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, ponieważ między pierwszym łącznikiem 1 i drugim łącznikiem 2 zablokowany jest element blokujący 3 z pierwszą powierzchnią zębatą 211. To znaczy zagłówek jest zablokowany pod obecnym kątem.

Jeśli wymagana jest ponowna regulacja kąta zagłówka, drugi łącznik 2 pociąga się w pobliże pozycji końcowej, jak pokazano na fig. 8, w którym to czasie powierzchnia popychająca 212 styka się z elementem blokującym 3. Następnie drugi łącznik 2 ciągnie się w sposób ciągły, powodując wymuszenie podniesienia elementu blokującego 3 na skutek działania powierzchni popychającej 212, aż koniec elementu blokującego 3 wsunie się do pozycji odblokowania 13, jak przedstawiono na fig. 9. Gdy element blokujący 3 przesuwa się do pozycji odblokowania 13, druga powierzchnia zębata 322 nie jest już sprzężona z pierwszą powierzchnią zębatą 211, a zatem drugi łącznik 2 jest odblokowany i może obracać się w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Gdy drugi łącznik 2 obróci się z powrotem do pozycji początkowej, wewnętrzna ścianka boczna otworu lokalizującego 21 wypchnie element blokujący 3 z pozycji odblokowania 13 i pierwsza powierzchnia zębata 211 sprzęgnie się ponownie z drugą powierzchnią zębatą 322. Dlatego też drugi łącznik 2 można ponownie obracać w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara, aby regulować kąt zagłówka.

W porównaniu ze stanem techniki, układ wsporczy może osiągać regulację kąta i blokowanie kąta zagłówka bez stosowania silnika, konstrukcja jest prosta i obniżony jest jej koszt, a ponadto kąt zagłówka blokowany jest stabilnie i niezawodnie.

Fig. 10–11 przedstawiają drugi wariant wykonania układu wsporczego. Układ i zasada działania zespołu sprzęgającego są takie same, jak dla powyższego wariantu wykonania, ale inna jest konstrukcja pierwszego łącznika 7 i drugiego łącznika 8.

Drugi łącznik 8 posiada podstawę mocującą 81 i dwie płytki zawiasowe 82, przy czym jeden koniec płytki zawiasowej 82 jest zaopatrzony w część trzymającą 821, która ma taką samą konstrukcję, jak część trzymająca 201 w powyższym wariantcie wykonania, a drugi koniec płytki zawiasowej 82 jest połączony nieruchomo z dwoma równoległymi kołkami 83, aby zwiększać boczną obciążalność. Na drugim końcu płytki zawiasowej 82 zamocowana jest podstawa mocująca 81. Pierwszy łącznik 7 posiada L-kształtny pręt mocujący 71 i element obrotowy 72 zamocowany na jednym końcu pręta mocującego 71 i umieszczony między dwiema częściami trzymającymi 821, przy czym pręt mocujący 71 znajduje się między dwiema zawiasowymi płytkami 82, a drugi koniec pręta mocującego 71 jest zaopatrzony w obszar gwintowany 711, zaś na ramie korpusu sofy skonfigurowany jest gwintowany otwór, za pomocą którego układ wsporczy zagłówek można montować nieruchomo na korpusie sofy.

Sposób montażu między układem wsporczym zagłówka i korpusem sofy jest znany znawcom i można go zrealizować zgodnie ze stanem techniki, a więc go tutaj pominięto.

Zastrzeżenia ochronne

1. Układ wsporczy dla zagłówka zawierający pierwszy łącznik (1, 7), drugi łącznik (2, 8) i zespół sprzęgający;
przy czym jeden koniec pierwszego łącznika (1, 7) jest zamocowany na korpusie sofy, jeden koniec drugiego łącznika (2, 8) jest zamocowany na zagłówku, drugi koniec pierwszego łącznika (1, 7) jest połączony obrotowo z drugim końcem drugiego łącznika (2, 8), a zespół sprzęgający zawiera element blokujący (3) i element sprężynowy (4);
na jednym końcu drugiego łącznika (2, 8) zapewniony jest łukowy otwór lokalizujący (21), przy czym ścianki boczne otworu lokalizującego (21) posiadają pierwszą powierzchnię zębatą (211) i powierzchnię popychającą (212) połączoną z pierwszą powierzchnią zębatą (211), a pierwsza powierzchnia zębata (211) ma kształt łuku, który jest zrealizowany wokół osi obrotu pierwszego łącznika (1, 7) i drugiego łącznika (2, 8), natomiast na drugim końcu pierwszego łącznika (1, 7) zapewniony jest otwór odbierający, przy czym otwór odbierający posiada pierwszy obszar odbierający (11) i drugi obszar odbierający (12), które są ze sobą połączone, a jeden koniec pierwszego obszaru odbierającego (11) jest zaopatrzony w szczelinę lokalizującą (111);

element blokujący (3) posiada część lokalizującą (31) i część blokującą (32), przy czym część lokalizująca (31) jest wprowadzona ruchomo do szczeliny lokalizującej (111), dzięki czemu element blokujący (3) może się poruszać w pierwszym obszarze odbierającym (11), a element blokujący (3) posiada drugą powierzchnię zębatą (322), która rozciąga się do wnętrza otworu lokalizującego (21) i jest sprzężona z pierwszą powierzchnią zębatą (211), przy czym jeden koniec elementu sprężynowego (4) jest odbierany w drugim obszarze odbierającym (12), a drugi koniec elementu sprężynowego (4) wymusza docisk elementu blokującego (3) do pierwszej powierzchni zębatej (211);

między pierwszym obszarem odbierającym (11) i drugim obszarem odbierającym (12) zagłębiona jest do wewnątrz boczna ścianka łącząca, dla utworzenia pozycji odblokowania (13), a powierzchnia popychająca (212) wymusza przesuwanie jednego końca części blokującej (32) do pozycji odblokowania, dzięki czemu pierwsza powierzchnia zębata (211) odłącza się od drugiej powierzchni zębatej (322), **znamienny tym**, że kontur zewnętrzny drugiej powierzchni zębatej (322) ma kształt łuku, a jeden koniec części blokującej (32) jest zwężony z utworzeniem części lokalizującej (31) do wprowadzenia do szczeliny lokalizującej (111).

2. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 1, w którym powierzchnia popychająca (212) jest powierzchnią łukową, która jest wypukła.
3. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 1, w którym część blokująca (32) jest strukturą w kształcie klina, a część lokalizująca (31) jest zamocowana na jednym końcu części blokującej (32).
4. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 1, w którym drugi obszar odbierający (12) jest strukturą kołową, a element sprężynowy (4) jest sprężyną listkową, przy czym jeden koniec elementu sprężynowego (4) jest zagięty i odbierany w drugim obszarze odbierającym (12), a drugi koniec elementu sprężynowego (4) jest prosty i rozciąga się do wnętrza pierwszego obszaru odbierającego (11), aby był dociskany do elementu blokującego (3).
5. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 1, w którym koniec drugiego łącznika (2, 8) jest zaopatrzony w dwie części trzymające (201), które są w odstępie od siebie, a koniec pierwszego łącznika (1, 7) jest umieszczony między tymi dwiema częściami trzymającymi (201).
6. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 5, w którym każda część trzymająca (201) jest zaopatrzona w otwór lokalizujący (21), przy czym grubość elementu blokującego (3) jest większa niż grubość pierwszego łącznika (1, 7), dwa boki elementu blokującego (3) rozciągają się odpowiednio do dwóch otworów lokalizujących (21), a druga powierzchnia zębata (322) jest sprzężona jednocześnie z dwiema powierzchniami zębatymi.
7. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 5, zawierający ponadto dwie osłony (6), które osłaniają rozłącznie boki części trzymających (201) i otwory lokalizujące (21).
8. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 5, w którym drugi łącznik (2, 8) posiada podstawę mocującą (81) i dwie płytki zawiasowe (82), przy czym jeden koniec każdej płytki zawiasowej (82) jest utworzony dla części trzymającej (821), drugie końce płytek zawiasowych (82) są połączone kołkiem (5, 83) i podstawa mocująca (81) jest zamocowana na drugim końcu jednej z płytek zawiasowych (82).
9. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 8, w którym pierwszy łącznik (1, 7) zawiera L-kształtny pręt mocujący (71) i element obrotowy (72), który jest zamocowany na jednym końcu pręta mocującego (71) i umieszczony między dwiema częściami trzymającymi (821), a pręt mocujący (71) znajduje się między dwiema płytkami zawiasowymi (82), zaś drugi koniec pręta mocującego (71) jest zamocowany na korpusie sofy.
10. Układ wsporczy dla zagłówka według zastrzeżenia 9, w którym drugi koniec pręta mocującego (71) jest zaopatrzony w obszar gwintowany (711).

Rysunki

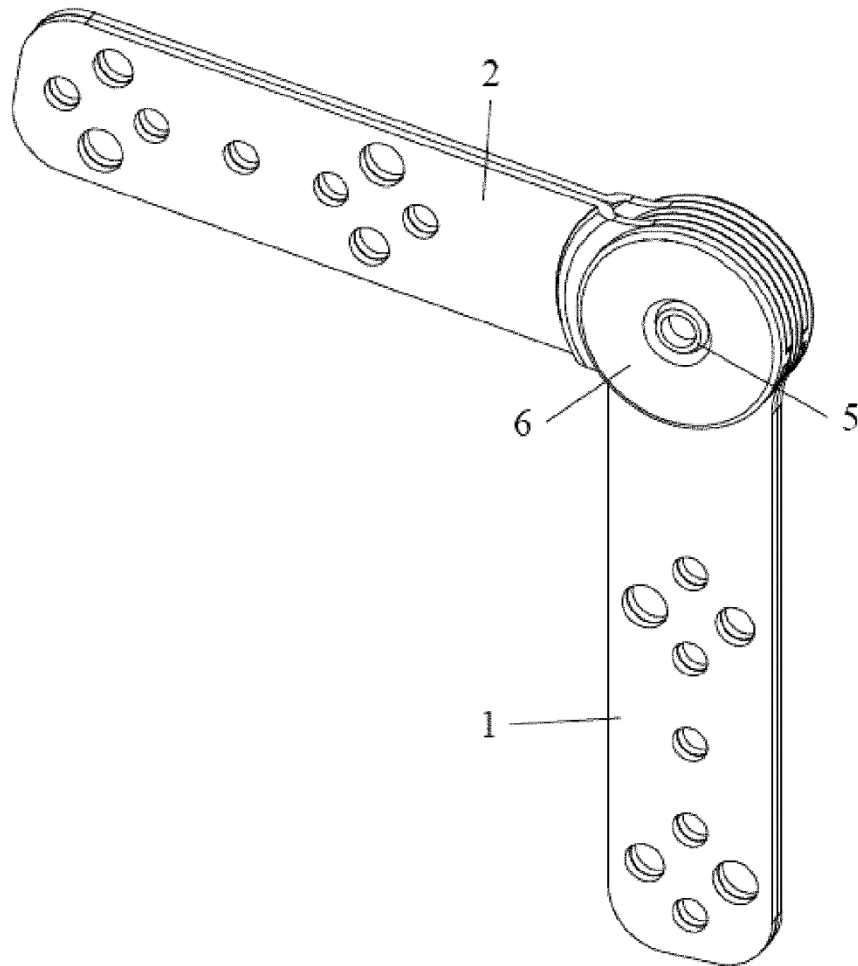

Fig. 1

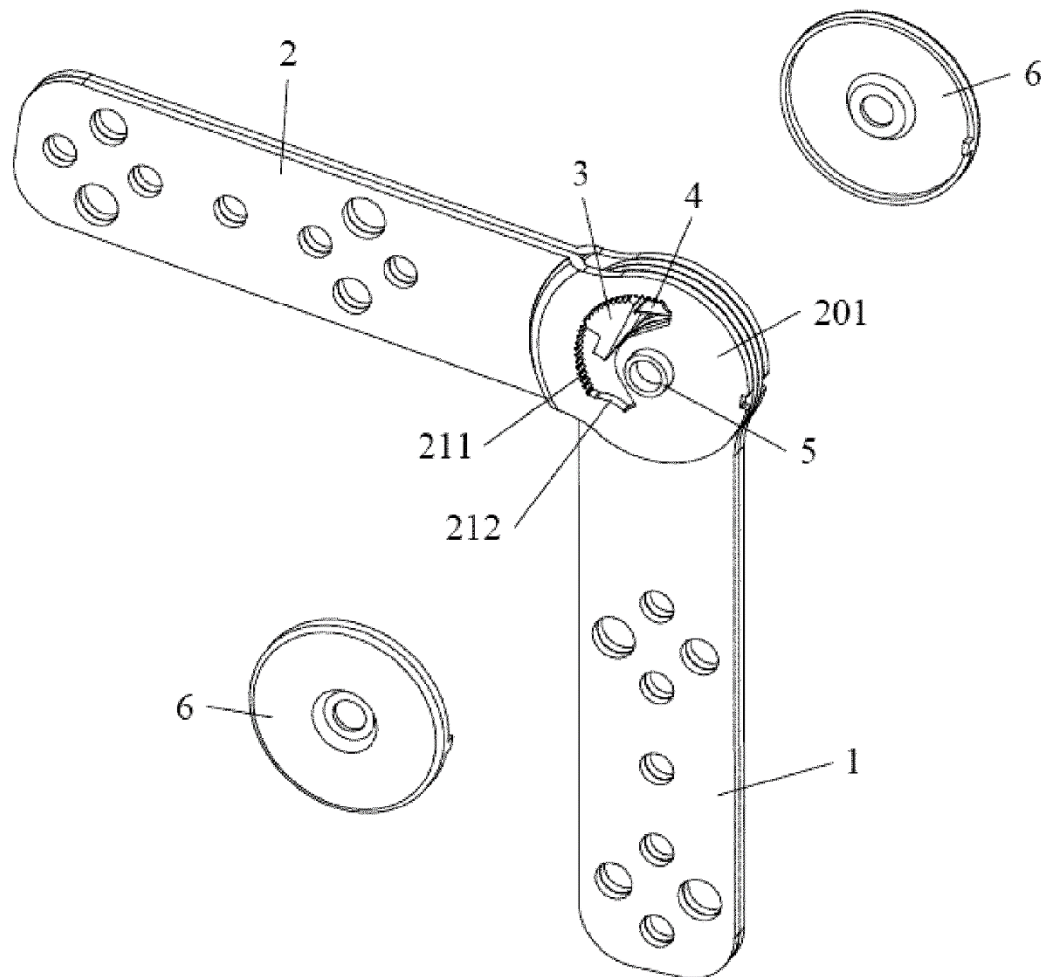

Fig. 2

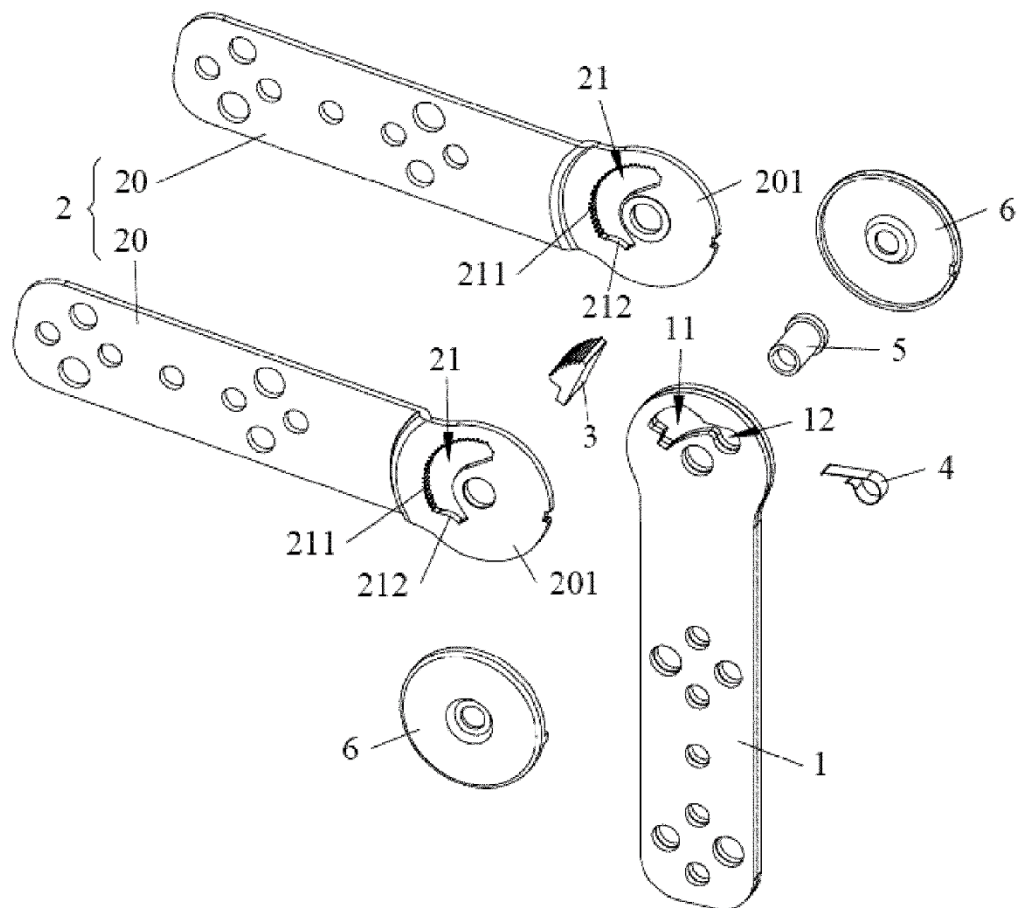

Fig. 3

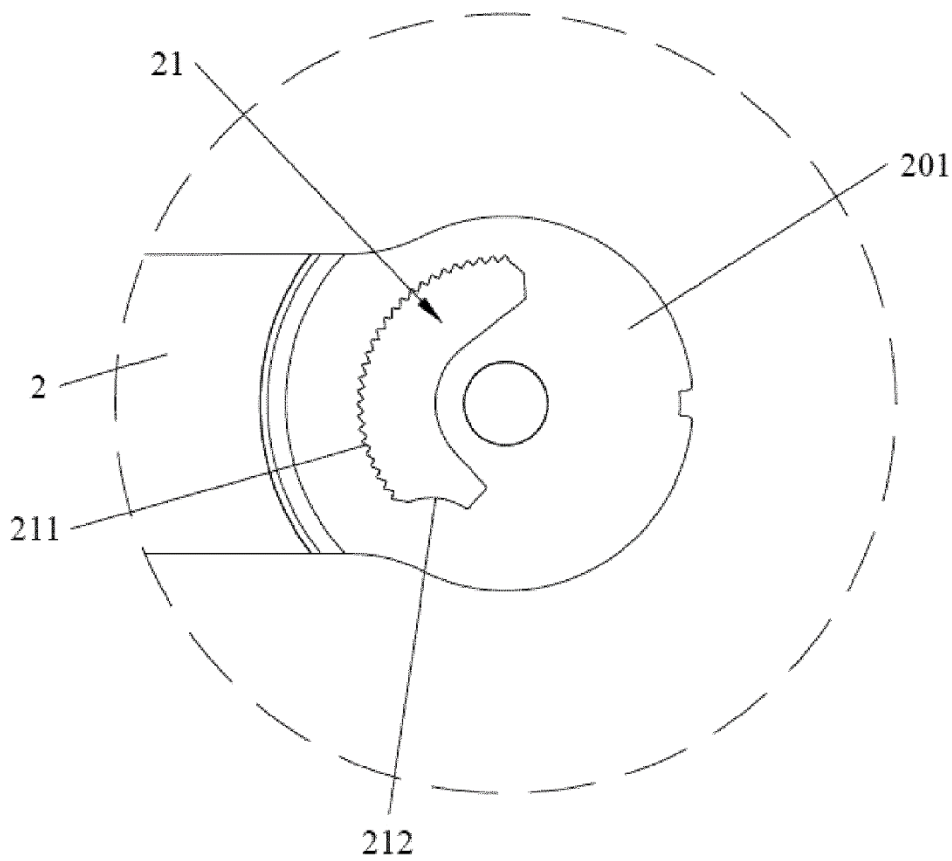
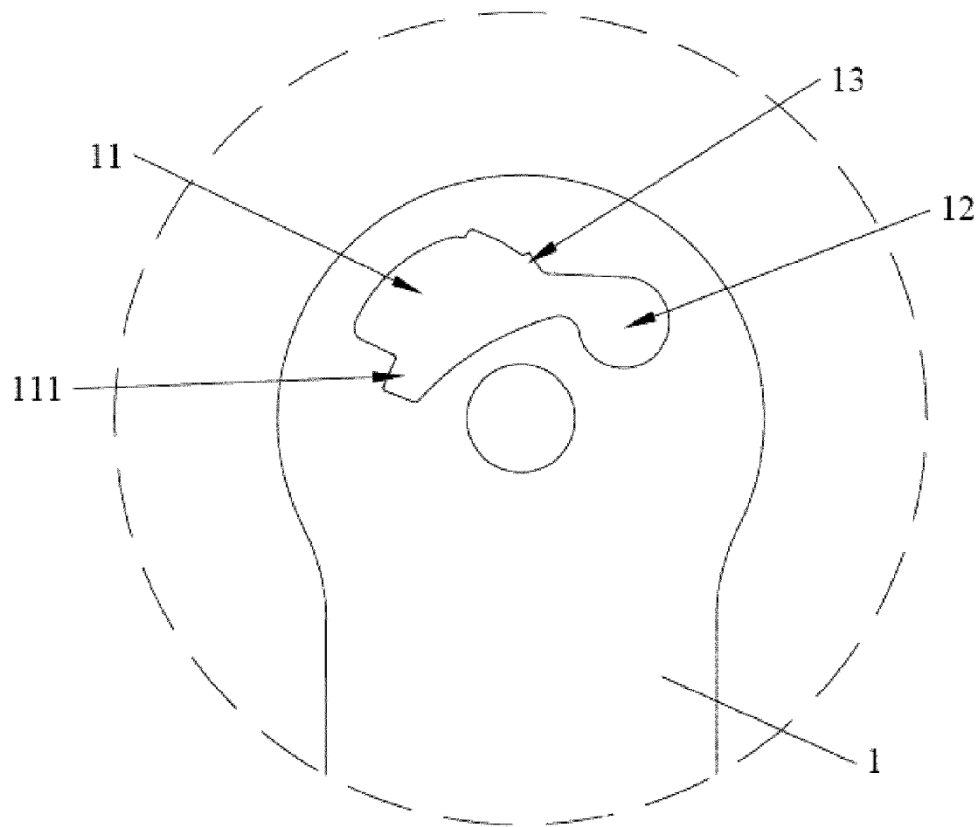

Fig. 4

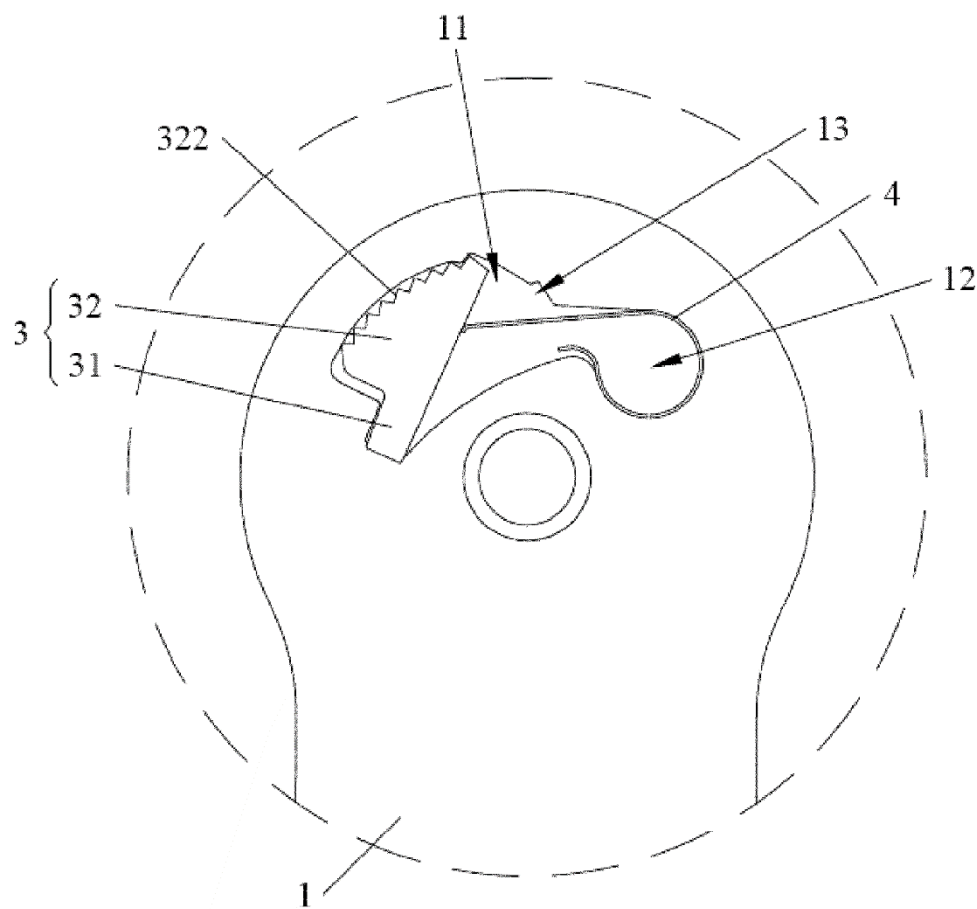

Fig. 6

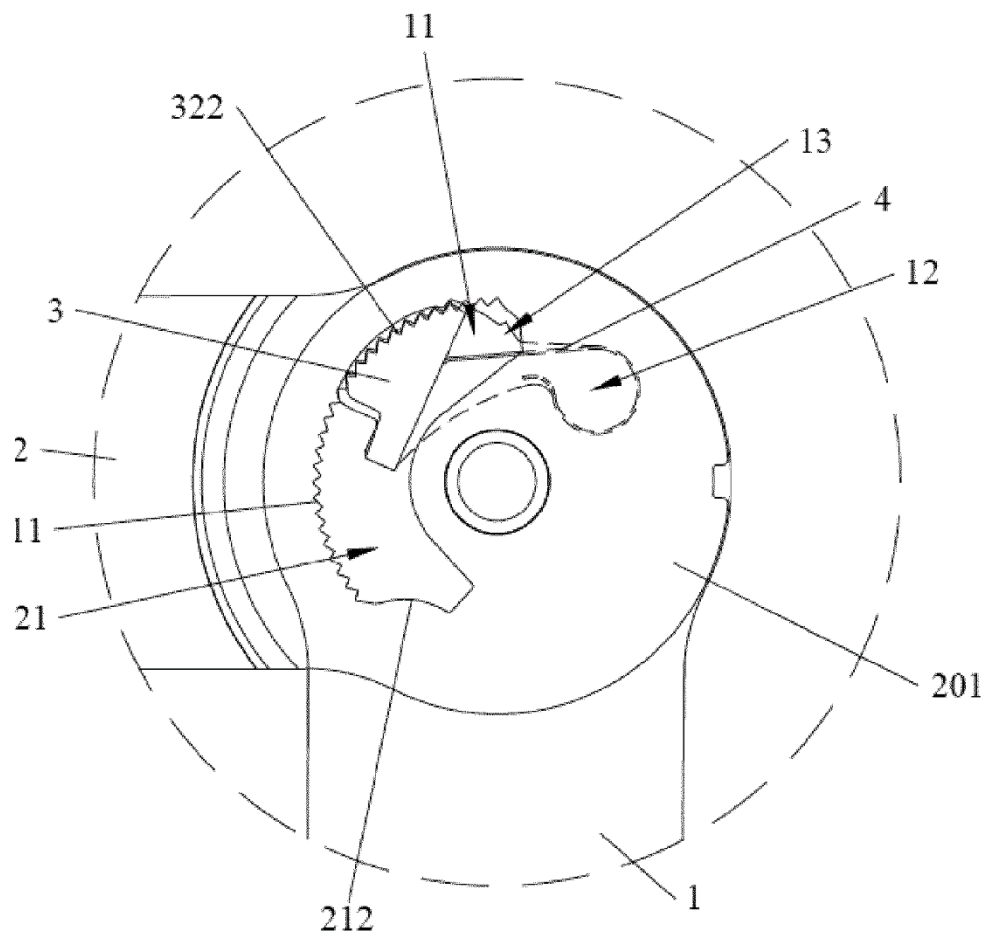

Fig. 7

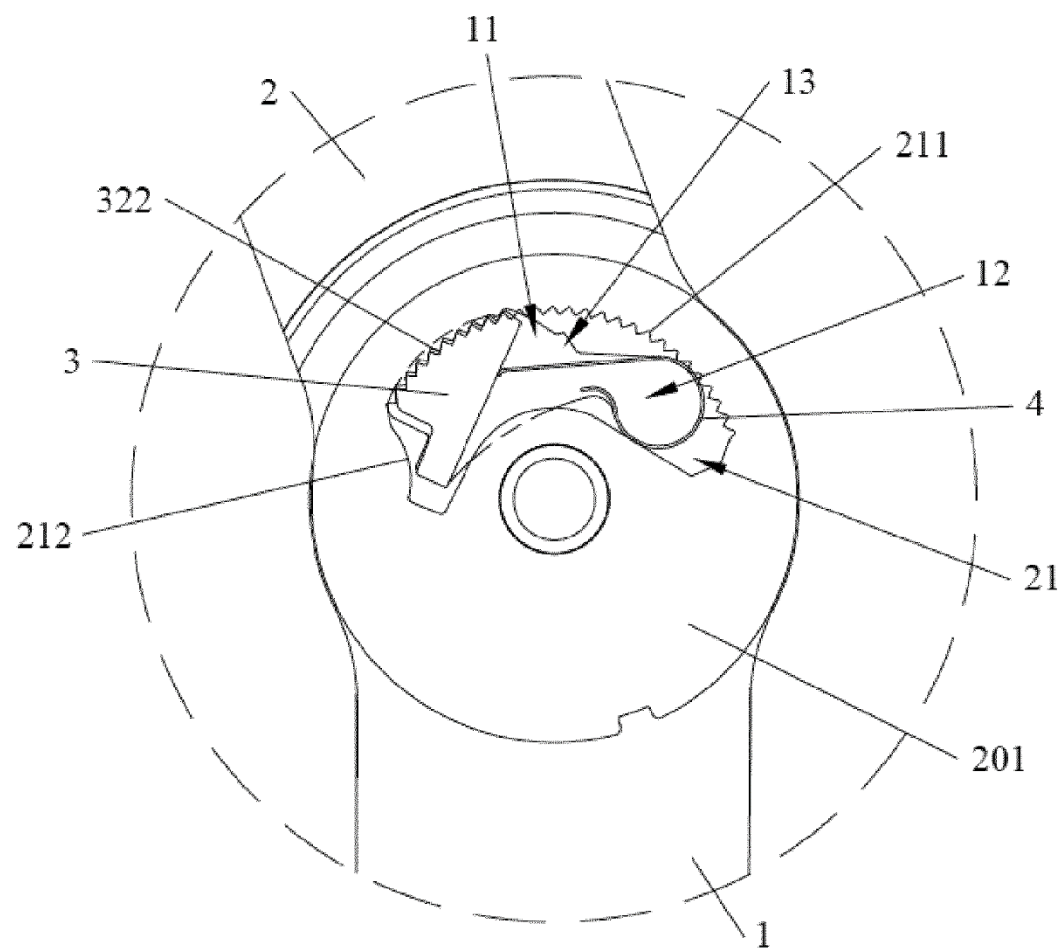

Fig. 8

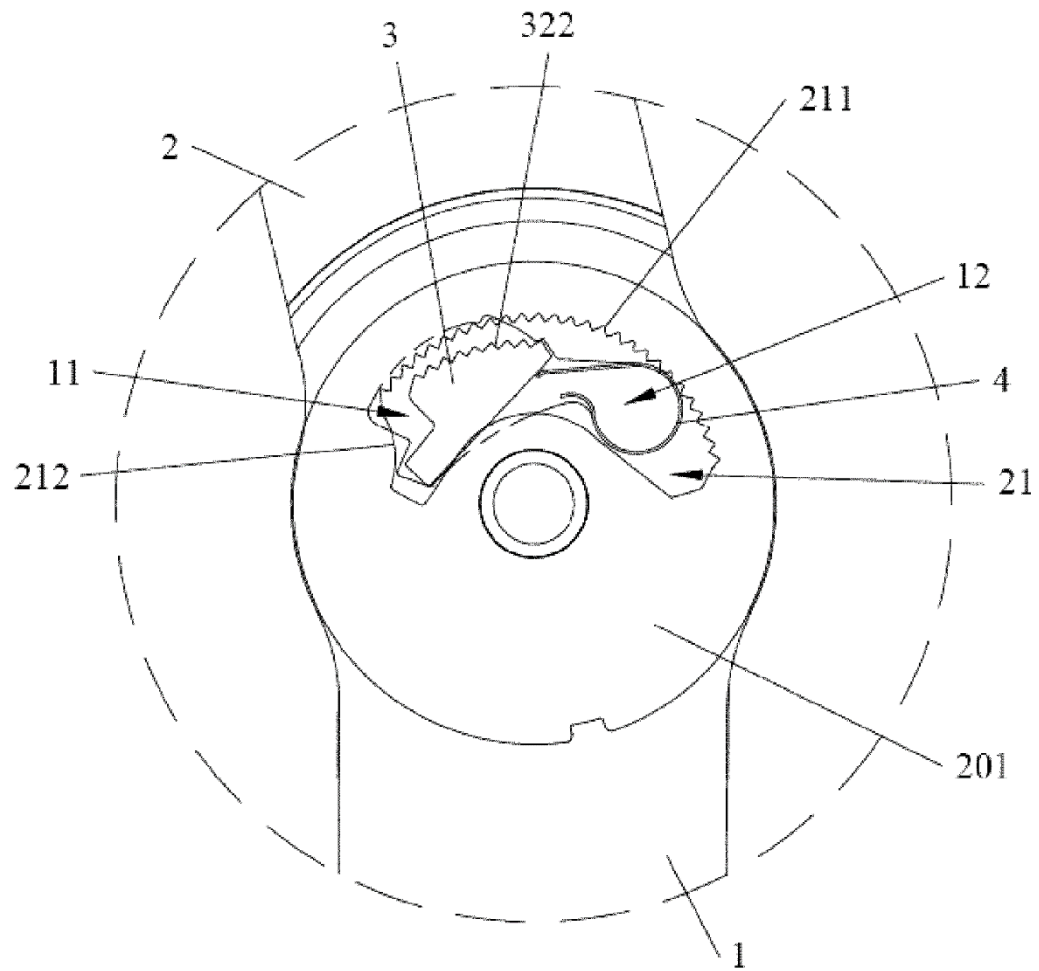

Fig. 9

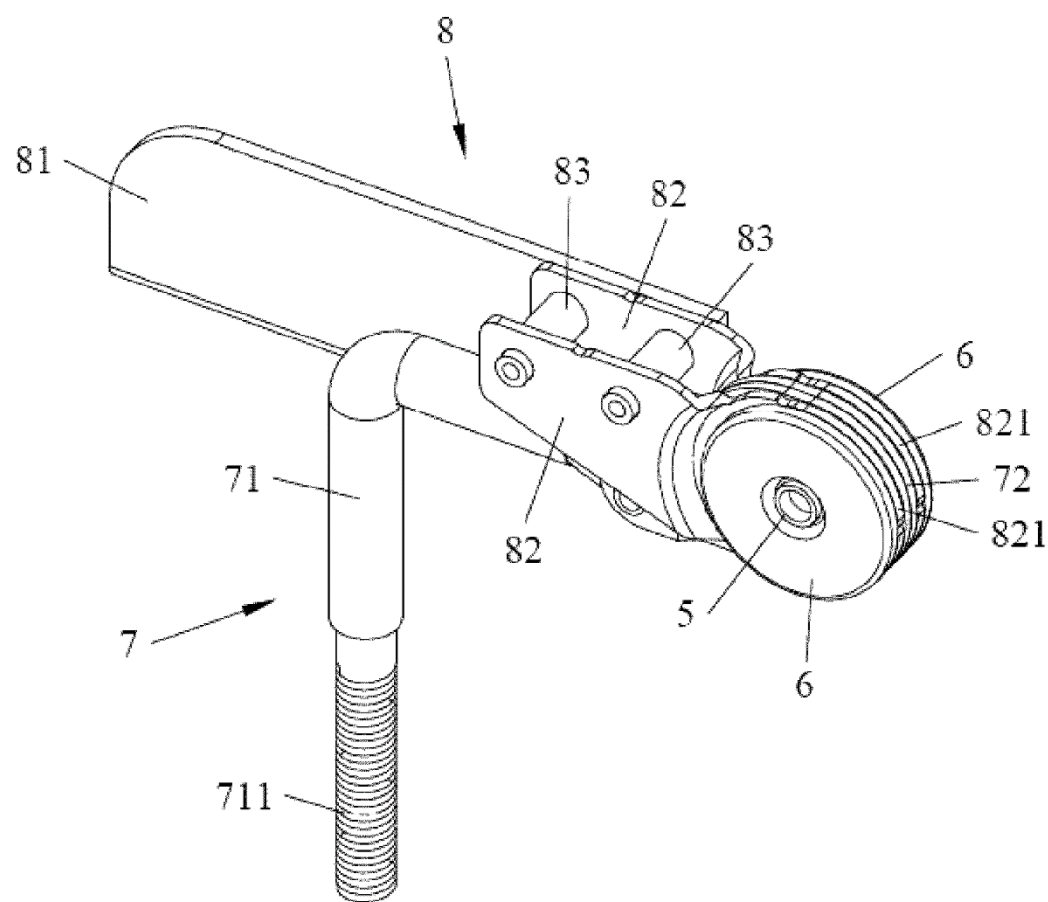

Fig. 10

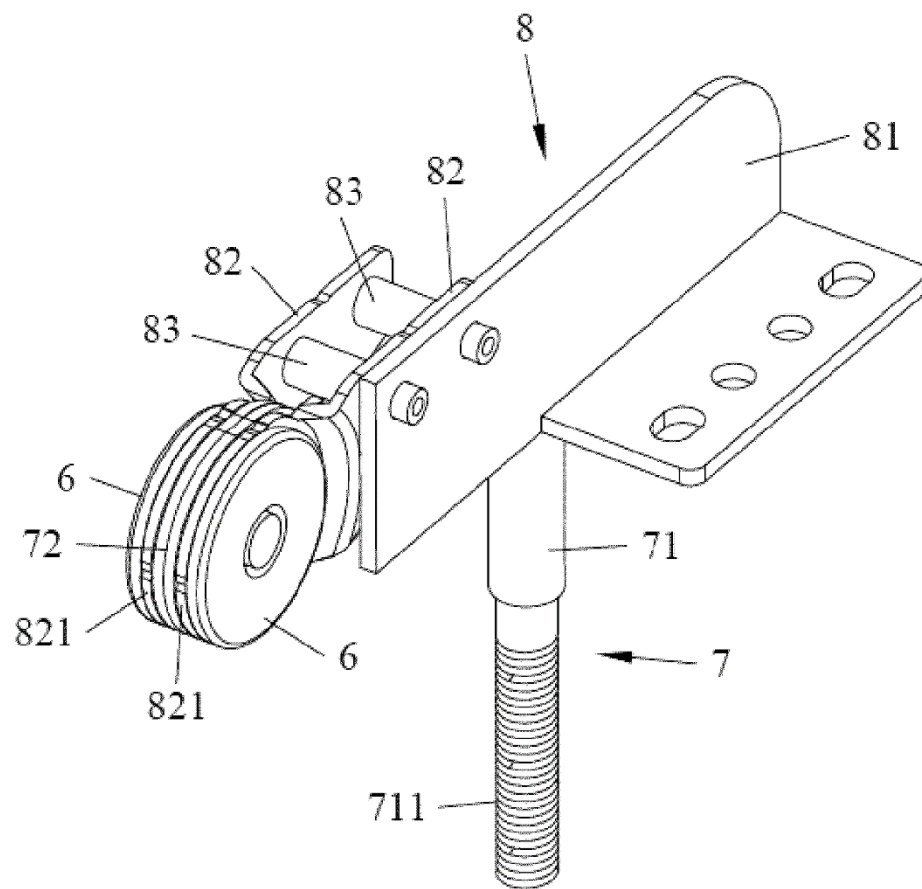

Fig. 11